

MAGYAR MUSA.

Költ Bétsben 27. Jan. 1787.

Horatius' első Satyrájának tizenkét első Versei.

Qui fit, Mœcenas, ut nemo, quam fibi sortem,
 Seu Ratio dederit, seu fors objecerit, illâ
 Contentus vivat? laudet diversa sequentes?

O fortunati mercatores! gravis annis

Miles ait, multo jam fractus membra labore.

Contra mercator, navem jactantibus Austris,

Militia est potior: quid enim? concurritur: hora.

Momento cita mors venit, aut victoria lata.

Agricolam laudat Juris legumque peritus,

Sub galli cantum consultor ubi ostia pulsat.

Ille datis vadibus qui rure extractus in Urbem est,

Solos felices viventes clamat in urbe:

*Ezen Horatius' Verseinek bővebb Körül-írása,
 hasonló mértékű magyar Verseikben.*

Oh Böits! honnan esik, mond meg, hogy lenki tulajdon

Sorsával, bár azt maga választotta, vagy a' vak

Történet Kotzkája vetette, vagy annyival inkább

Még az egeknek örök végzése ki-szabta; de mégis

Meg nem elégszik: azon eped, a' más élete tettzőbb:

Igy szól az Mârs vén s'el alélt Katonája gyakorta:

Óh más forsa felett bóldog, ki kereskedik, és gyűjt

Kintset, mellybe talál meg avúlt éltébe nyugalmat!

Az pedig ellenben: a' Mârs Katonája be bóldog,

Jó kvártélyba lakik; kész étele meg van, egész Úr,

A' haja töre szedett, maga friss, mondérja manéros,
 Bőr, tántz, kotzka között van mulattsága, ha tettszik,
 Tűz, víz, hab, köszál, se veszé ly nem ijeszti; de báró,
 Ollykor, a' Márfnak véres mezejébe tsatárván,
 Hol maga (marfch marfch marfch) kiábál, fut idefo-
 va, larmáz,

Villámlik szeme, szája dörög, keze menyköveket szór.
 Gondolodé? fegyver zörgés s' ágyúk' ropogása
 Rettenti szivét? nem: főt biztattya, mivel majd
 Egy pertz rája halált hoz, vagy pálmára nyit útát.

A fok perbe belé fáradt Prokátor az ágyba
 A' mikor az hajnal levegő harmattya szemére
 Álmodt ereszt, hallván hogy már peres ember az ajtón
 Zörget, s' a' kopogást kettőzteti: harmadik immár
 Fel-boszfzontya szegény jámbort, s' kifakasztya
 panaszra,

Lassan mormolván, hogy amaz ki ne hallya miket szólta:
 Óh boldog ki mezőbe lakik, s' ott éli világát,
 Ott mulattya magát, kedvére majorkodik. a' fok
 Perpatvar, törvény, tivódás, városi gond, bú
 Nem terheli fejét, szivét nem epezsti: ha szinte
 Nappal dolgozikis valamit, nyugodalmat az éj ad,
 Mellyen meg tikkadt tagait frisselli viradtig.

A' pedig a' ki mezőn, s' kertébe majorkodik, avagy
 Tsergedező patakok' gyönyörű folyamattyaligettyén
 Balsamot illatozó mezejébe legelteti nyájat,
 Tortévnén szüksége talám ha Bétsbe be botlik
 Hol tele tölt szeme szája meg áll, pillantani sem mér:
 Végre fel eszmélvén, szeme most ide, most oda széllyel
 Jár, s' ujjabb ujjabb tsillám tsalogattya; hajához
 Kapdos, örül, tsóvállya fejét, s' illy szókra fakadki:
 Ennye! be szép, be magas, be ragyog, vallyon
 mi teremts

Fundálhatta? talám nemis emberek, Istenek a kik
 Itt

Itt laknak, mivel ez mennynek tsillagzatínál szebb
jádzodozó tsillám, s' tsupa más menybéli ragyogvány:
Már bátrabb, s' bellyebb lép egy palotába: le festett
Drága virág táblákra ki mért fala', bóltya' tzirádás
Rajzolatín; fok-féle betses köve, gyongy, arany
és más

Ritka fa, vagy himes felyem eszközein; elefánt tsont,
Porcellán vagy ezüst szép mivein, asztala' tziifrán
Készült ételein; Kristály poharakba ki töltött
Kellemetes színt, ízt, szagot, órr, szá'j', szemnek adandó
Jó borain; s az evők musikák' pengese között, vig
Kedv, örömök, friss tántz, s' több más játéki folyásán
El-bámúl: mejjét fel-buzza, tsudálkozik, így szól:
Angyali fors! s' oh bóldogfág! Oh rád ki ne vágyrna!

Jer! nosza nézdel Bolts! nosza nézd el mostan ez
Embert

Aki fako szekerebe fogott, s' majorába kapálgat,
'S tsak kunyhóba lakik, juhokat ligetébe legeltet,
Étele fajt, borá viz vala tsak, játéka bak ugrás:
'Sez neki leg tettezőbb élet vala: guftusa most már
Változik; és vize, fajtya bűdös, nem kell juha, fűstös
Már kalibája, zekeg taligája, parutslira vágy már,
Egy szóval már most minden Kar, Allopot és Nem,
Dáma, Vitéz, Kalmár, Doctör, Jurista, Pap, Ur, tsófz
Gazda, kapás, páfztor, méhész, jáger, kotfis, ötvös
Varga, Szabó, tsutorás, borbély, oculifista, tsak a' más
Sorsában kedvell valamit s' nem tudja mit, és csak
Balgatagúl esdeklik azon: Tsömör a' maga Sorfa.

Szerzette N. és N. Szathmári Mihály
Ur, Gomör Vármegyei Lakos.

T.

T. T. Pétzeli József Urnak

MESÉJE.

Edgy úras hogy meg állt egy erdő szélében,
 Egy makk alatt nyögő tölgyfa tünt szemében.
 Gondosan vizsgálja mi volna még belől,
 Szornyú nagy tököket lát jobb és bal felől,
 E' két tzelon sorra legelteti szemét
 Almélkodva nézi gyümölcsoeknek nemét.
 Végre mond: ha minden jól van e' világon,
 Mért terem illy kis makk ez iszonyú ágon?
 Mikor e' kis plánta másás tököt nevel,
 'S húsz tölgyfa levéllel fel ért itt egy Level,
 Töknek kéne inkább teremni e' nagy fán;
 'S makknak e' föld' színén tsuszkáló kis plántán.
 Illy gondolatokkal a' fa alá mégyen,
 Hogy ellankadt teste déli álmot végyen,
 Lerakja ruháját, fekszik a' hátára
 Ott tsak hamar edgy makk esik az órára,
 Felferken, néz széllyel: hát bugyog a' vére;
 Akkor hezzeg ő is elméjére tére,
 Monda: hogy ha e' makk disznó tok lett volna,
 Izekre repedt szám több ígét nem szólna,
 Utaidban Isten! börtseffégid nagyok,
 'S hogy piszkáltam benne, látom bolond vagyok:
 Mert gántsot kerestem kezed' munkájában,
 Holott nem voltam én titkaid-Házában.

HIR - ADÁS

En nevetet alábbis leirt *Szerentsi Nagy István*,
 a' N. Györi Ref. Sz. Ékklesia' mostani Lelki Tani-
 toja; mind elmebéli, mind pedig egyéb külfő tehet-
 tsé-

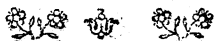
tségemet arra szántam, hogy edes M. Nemzetemnek fok egyéb Virtuusaival kerestett ditsösségét a' Tudományokban való öregbedésévelis szaporítsam. Erre nézve fok érdemes Tudós Eleinknek 's a' még most élőknekis Közhaszonra szolgálható Kezírásokat, nevezetesen a' Magyar Nyelvnek gyarapítása 's virágzó állapotra hozása végett, az azon lévőket, melyeket az időknek mostohasága és a' közonségellé tételre való tehetetlenség a' molyoknak és férgeknek eledeleivé tenni akart, felkeressen, megvizsgáljam, és ha érdemesnek találom arra, közonségellé tegyem, a' minthogy már ezen jó igyekezetemet csak a' közhirből értő és előfegíteni törekedő. egynéhány közjót szerető érdemes Tudós Urak, küldöttek is e' féleket kezemhez', mellyek közül némelyek máris ki vagynak nyomtatva, mások pedig vagy munkában vagynak, vagy vizsgálás alatt most vagynak. A' többek között, mivel a' két M. Hazában, nemhogy Anyai nyelvünkön lévő egész *Concordantia*, vagy a' sz. *Bibliára* való *Mutató Tábla* volna, de még a' Deák *Concordantiák* is oly ritkák, hogy tizedik Prédikátornális alig található, holott e' nélkül az Isten' beszédét vizálni és tanítani akaró egy Papis el-nem lehet, és az Írás-tudó egyéb akármilyen állapotban lévő embereknekis hasznos és szükséges könyv lenne. Erre való nézve, ama N. b. e. T. T. Körofi Mihálynak, a' N. Debretzen Városában hajdon Ispotálybeli Prédikátorságot viselt Tudós Férfinak fáradhatatlan szorgalmatossága által készített *Ó és Új Testamentomra való Mutató Táblait*, mellyek között ez utolsó már két ízbenis kinyomtatott, és a' Tudós M. Világ' előtt esméretes, de az első t. i. az *Ó Testamentomra* való, mind eddig kézírásban hevert, szándékozom kézbe fogható szép formá-

má-

mában nagyobb 8-ad részben (in 8vo majori) szép fejér pappirofra hiba nélkül való nyomtatásban, az úgy nevezett Cicero betűkkel, hogy az oregekis olvashassák mind a' kettőt edgyütt kiadni. De mint-hogy ez a' Könyv mindenik edgyütt, lennifog négy *Alphabetum*, vagy 100 árkus, és ennek a' vég-hetetlen fok számok miatt, hiba nélkül való kinyomtatására különös vigyázás, nagy gondosság és fáradtság, e' mellett pedig fok Költségis kívántatik; hogy azért mind költségemet, mind igen nagy fáradtságomat vakmerően neláttassam kotzkáztatni, tudni akarom jó eleve, hogy mint egy mennyi vevőji fognának ezen könyvnek lenni, és kik fognának ebben vagy előre fizetéssel, vagy *Subscriptioval* segítségül lenni. Ezt pedig azértis; hogy sem fzer felett fok, sem igen kevés exemplárok ne nyomtatódának. Nemis lehetne ilyen nagy vastagságú könyvet kevés vevőkért kinyomtatni. — Az e' féle nagyobb részint számokból álló Könyvnek nyomtatása fokkal költségesebb szokott lenni, mint annak, a' melly tsupan folyó beszédből áll; mindazáltal hogy minden szegény megszerezhesse; az árát a' minél alább nem lehet botsátani, oly kevésre tézfzük, t. i. mindenárkust egy polturára, és így ha 100 árkus léfzen a' könyv, az előrefizetőknak és Subscribálóknak fog adatni 2. Rh. For. és 30 xron, eb-bőlis pedig az előrefizetőknak 15 xr. elengedtetik, és mind az előrefizetőknak, mind a' Subscribálóknak, tizre egy Exemplár adatik ingyen. A' kik pedig sem előrefizetéssel, sem *subscriptioval* ezen jó igyekezetünkben segítségül nem léfznek, azok a' kéz exemplárt egy aranyon, vagy legalábbis 4. Rh. For. fogják vásárolni.

Ké-

Kérettetnek azért egész bizodalommal mind a két M. Hazában lévő minden *Ven. Dioecesisekben* és minden *Confessione* lévő Fő T. *Superintendens* Urak, hogy ezen tudósítást és kozjóra törekedő hasznos szándékot a' magok T. *Esperestye*ikkel és ezek a' magok *Traktuffa*ikban lévő T. *Prédikátor* Urakkal, ezek vizont a' magok Sz. *Írást* olvasni's visgláni szerető *Halgatóikkal* kozleni és előmozdítani méltóztatlanak. Hogy pedig ez, jobb móddal és renddel végbe meheszen, előre való fizetések, vagy *Subscriptio*jakat egyékle a' *Halgatók* T. *Prédikátorjaiknál*; a' T. *Prédikátorok* T. *Esperestye*iknél; a' T. *Esperest* Urak pedig a' Fő T. *Superintendens* Uraknál; a' kikis én velem azoknak számokat és minéműséget, hogy a' könyv annyi valis hamarább munkába vétetodhesfék, minél hamarább közleni méltóztatnak.

Hogy pedig ez a' *Hir-adás* mind a' két M. *Hazával* közoltethesfék, mind az előre fizetének, mind a' *subscriptionak* bé-küldetésére rendelünk négy egész hónapot, *Mjusnak 17^{dik} napját* *Áldozó Tsötörtokot* tévén terminusúl. Azontúl pedig, mivel az *exemplárok*nak számát tsak az addig magokat jelentökhöz fogjuk szabni, és tsak keveslet fogunk ezeken kívül nyomtatni, bé nem vehettyük, Azon léfzünk, hogy a' *Könyvet* a' költségre nézve minél kissebbé tehesfuk, és ha *100* *Arkosnál* kevesebb fog lenni, az árra is alább száll, ha pedig több, annyi *polturával* fog hágni az *arkos* száma szerint. Hogy a' *Maradék* is látsa, kik *vóltanak* fegedelemmel ezen hasznos *Könyvnek* világ eleibe való jöhetésére, mind az előre fizetoknek, mind a' *subscribálóknak* neveket hozzája fogjuk nyomtatni, hanem ha magok fogják tilalmazni; azért azoknak megnevezéseket-is ki-kérjük.

Ha

Ha ollyak-is fognának a' *præunmeráns* vagy *subscribens* Urak kozzül taláztatni, a' kik régál, hollándiai, posta vagy közönséges író papirofra nyomtatva fognák ezen munkát kivánni, az illyenek a' papiros árrát, a' fen irt árron feljül fogják fizetni, és hogy magokat előre jelentsék, az-is szükséges léfzen.

A' minapában költ hir-adás fzerint a' MAGYAR ATHENÁSBÁ a' mar-is bé-küldött sok szép tudós relatiojokat, az ez után meg-nevezendő Tudós Uraknak illendő respectuffal köszönöm, és az illyeneknek ditséretes jó példájoknak követésére újra-is serkentetem a' Tudós Közönséget, igérvén magamot kedves Hazámnak utolsó pihenésfemig teendő tőlem kitelhető szolgálattýára. Irtam N. Győrben 1787-Efzt. Januar 12^{dik} napján.

Szerentfi Nagy István Gy. R. P.m.k.

Az Előre fizetést vagy Subcriptiot bé-fzedő Urak tehát ezek léfznek:

Közönségesen.

A' Két M. Hazában minden Confession lévő minden Ekklésiáknak Lelki Tanítóí, minden Tractufoknak T. Espereftyei, minden Diocesifeknek Fő Tifzt. Supérintendenfei; a' N. Collegyiomokban és Gymnásiumokban pedig azok, a' kiket a' T. T. Professlor Urak ki-nézni és nevezni fognak p. o. a' Senior vagy Bibliothekarius Urak.

Különösen

Abrud Bányán. N. és N. Borfai Urak.

Aradon: Pleyer Ferentz vas áros Ur.

Sz. S.